

Analysis of the Substantive and Formal Challenges of Extradition

واکاوای چالش‌های ماهوی و شکلی مسئله استرداد مجرمین

Reza Alipanah

PhD Student in International Law, Faculty of Theology and Islamic Sciences, Payame Noor University of Tehran, Tehran, Iran (Corresponding Author)

Ali Paidarfard

Master of Criminal Law and Criminology, Mofid University of Qom, Qom, Iran

رضا علی پناه

دانشجوی دکتری حقوق بین‌الملل، دانشکده الهیات و علوم اسلامی، دانشگاه پیام نور تهران، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

afifab. enekas@yahoo.com
<http://orcid.org/0000-0002-1043-4836>

علی پایدارفرد

کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشگاه مفید قم، قم، ایران
alipaidarf. fl375@gmail.com
<http://orcid.org/0000-0002-7848-9315>

Abstract

Extradition of criminals literally means the extradition or return of an accused or delinquent person from the country where the crime took place to the requesting country. This argument is first mentioned in Islam and in the Holy Quran (verse 32 of Surah Maedah). From the second half of the nineteenth century, the issue of extradition of criminals in the form of reciprocal action became widespread, and to this day, despite this condition of reciprocity, this issue has remained common and legal. In the criminal law of countries, although there is a difference in the condition of being competent in some of their spatial jurisdictions, in the case of extradition, reciprocity of action is a common and reasonable condition. Proper handling of the extradition issue From the beginning of sending the extradition request by the requesting government to the end of the case and accepting the extradition and returning the person subject to extradition has conditions and methods that the correct action can achieve better and more desirable results and results. Some of these conditions are related to the nature of the extradition issue and some are related to the manner in which it is done, which in this study, far from being a review, only occasionally mentions their challenges. This article or section needs sources or references that appear in credible, third-party publications.

Received: 2022/04/13 - Review: 2022/06/08 - Accepted: 2022/07/13

Keywords: Extradition of Criminals, Nature, Ritual, Possibility of Extradition, Multiplicity of Applicant State.

چکیده

استرداد مجرمین اصطلاحاً به معنای تحویل دادن یا بازگرداندن شخص متهم یا بزه‌کار از کشوری که جرم در آن رخ داده به کشور متقاضی است. نخستین بار، این بحث در دین اسلام و در قرآن کریم (آیه شریفه سی و دوم سوره مبارکه مائده) اشاره شده است. از نیمه دوم قرن نوزدهم، بحث استرداد مجرمین میان کشورها به شکل عمل متقابل، رواج پیدا کرد و تا به امروز با وجود همین شرط تقابل است که این مسئله، معمول و قانونی باقی مانده است. در قوانین کیفری کشورها هرچند در خصوص برخی از صلاحیت‌های مکانی آن‌ها، تفاوت در شرط، جهت صالح بودن است اما در مورد استرداد، متقابل بودن عمل، شرطی معمول و معقول است. انجام صحیح مسئله استرداد از شروع به ارسال تقاضای استرداد از سوی دولت متقاضی تا پایان قضیه و پذیرش استرداد و مسترد کردن شخص موضوع استرداد شرایط و شیوه‌ای دارد که اقدام درست نسبت به آن می‌تواند بهتر و بیشتر آثار و نتایج مطلوب را حاصل کند. برخی از این شرایط مربوط به ماهیت مسئله استرداد هستند و برخی مرتبط با شیوه و طریق شکلی انجام آن می‌باشند که در این پژوهش، به دور از نگاه مورری، به نحو موردی، تنها به چالش‌های آن‌ها اشاره شده است. روش تحقیق این پژوهش، کتابخانه‌ای بوده و از منابع مرتبط با این موضوع، استفاده شده است.

واژگان کلیدی: استرداد مجرمین، ماهیت، آئین، امکان استرداد، تعدد دولت متقاضی.

دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۰۱/۲۴ - بازنگری مقاله: ۱۴۰۱/۰۳/۱۸ - پذیرش مقاله: ۱۴۰۱/۰۴/۲۲